3. Viertel 12. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36561
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

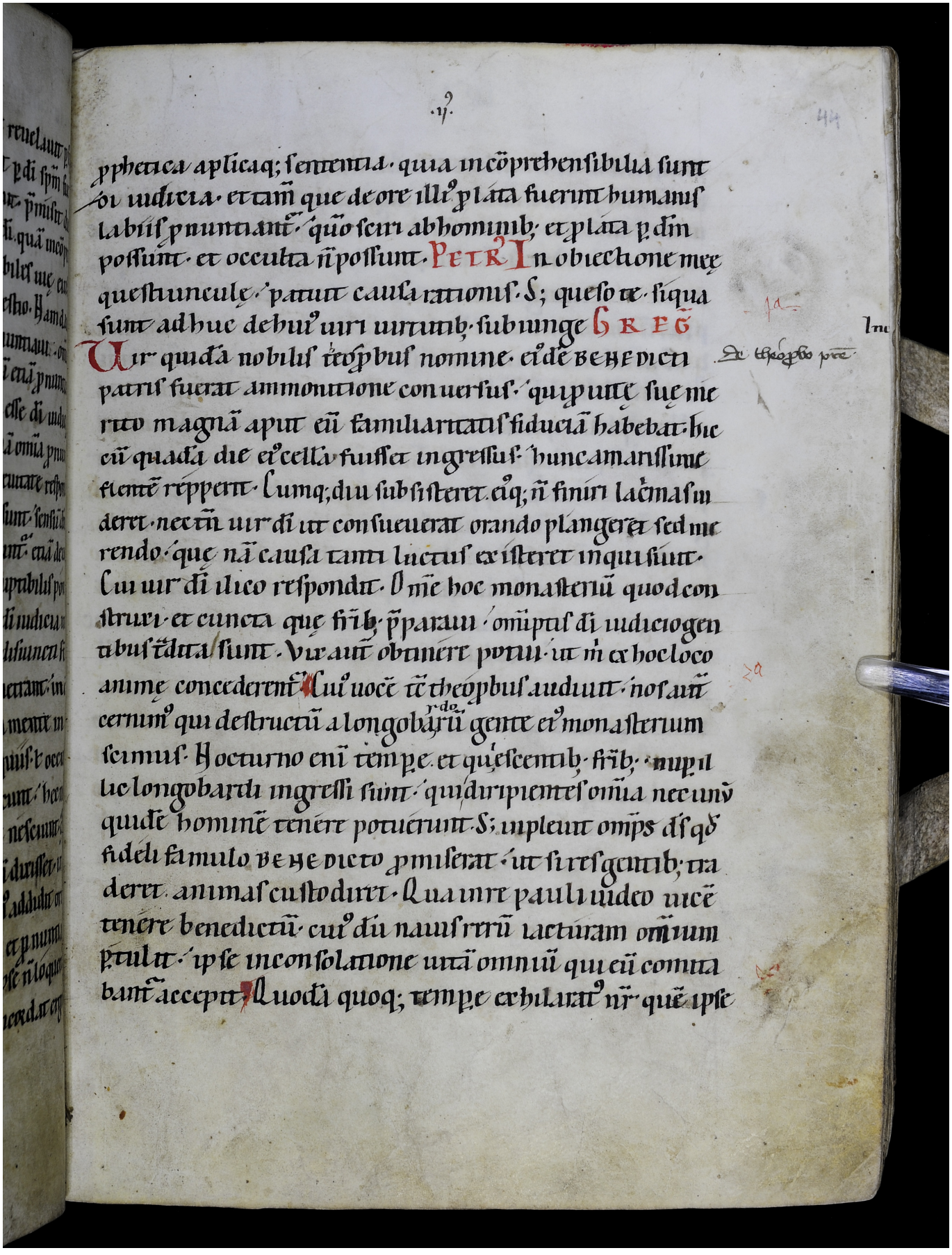

ypheica aplicaq; sententia · quia incõprehensibilia sunt
dei iudicia · et tamẽ que de ore illius plãta fuerunt humanis
labiis pnuntiantẽ · quõ scire abhominib; et plãta p dim
possunt · et occulta nõ possunt. PETRI Inobiectione meę
questiunculę · patuit causa rationis. S; queso te · si qua
sunt adhuc debui uiri uirtutib; subiunge GREG
Uir quidã nobilis theopbus nomine · cui de BENEDICTI
patris fuerat ammonitione conuersus · quipuitę suę me
rito magnã apud eũ familiaritatis fiduciã habebat · hic
eũ quadã die ei cella fuisset ingressus · hunc amarissime
flentẽ reppert · cumq; diu subsisteret · eiq; nõ finire lacrimas in
deret · nec tñ uir dei ut consueuerat orando plangere · sed me
rendo · quę nã causa tanti luctus existeret inquisiuit ·
Cui uir dei ilico respondit · O mẽ hoc monasterium quod con
struxi · et cuncta quę frib; pparaui · omnipotẽs dei iudicio gen
tibus tradita sunt · Vix autẽ obtinere potui · ut m ex hoc loco
animę concederent · Cui uocẽ tc theopbus audiuit · nos autẽ
cernim9 qui destructiõ a longobardõ gente et monasterium
scimus · Hoc turno enim tempe · et quescentib; frib; · nup il
luc longobardi ingressi sunt · quidquid ibi omnia nec unũ
quidẽ hominẽ tenere potuerunt · S; impleuit omps dñs q9
fideli famulo BENEDICTO promiserat · ut sibi gentib; tra
deret animas custodiret · Quamuis paulo uidelicet tñ
tenere beneficiũ · cui9 diu nauseabundã iacturam omnium
pertulit · ipse inconsolatione uitã omnium qui eũ comita
bantur accepit · Quodã quoq; tempe exhilarato nr quẽ ipse